

ПРОДУКТИВНІСТЬ ДЕЯКИХ РАЙОНОВАНИХ СОРТІВ ВИНОГРАДУ НА ЗАКАРПАТТІ

Мокрянин Л. В., Рішко Т.М., Горват Я.В.

*ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
вул. А.Волошина, 32, м.Ужгород, Закарпатська область, Україна*
Науковий керівник: к.б.н., доц. Белчгазі В.Й.

Недостатній обсяг виробництва винограду значною мірою зумовлений низькою врожайністю виноградників. Тому проблема збільшення виробництва винограду повинна вирішуватись перш за все за рахунок росту продуктивності насаджень шляхом раціонального їх розміщення, концентрації виноградників у спеціалізованих господарствах, впровадження нових більш врожайних і якісних сортів винограду, стійких до мільдю та сірої тлі, подальшої механізації праці, реконструкції малопродуктивних виноградників.

Проведені дослідження та аналіз літературних даних свідчать про необхідність вивчення і впровадження у виробництво нових сортів винограду, що відповідають вимогам інтенсивних технологій вирощування, стійких до дії негативних факторів зовнішнього середовища та різних захворювань.

Сортові багатства виноградних районів різноманітні і невичерпні. Місцеві асортименти винограду збагачувалися і удосконалювалися на протязі багатьох століть. Це удосконалення йшло по шляху удосконалення і відбору нових, більш цінних сортів, облагородження дикоростучих форм винограду і перенесення сортів одних районів в інші.

Для підвищення врожайності виноградників і покращення якості виноробної продукції виключне значення має правильний вибір сорту винограду для певного району.

Особливу увагу слід приділяти поліпшенню агротехніки, внесенню підвищених доз органічних добрив, які впливають не лише на врожайність, а й на якість винограду.

В різних сортах винограду накопичення зелених пігментів відбувається по-різному, що пов'язано не тільки з умовами зовнішнього середовища, але і внутрішніми процесами, які проходять у рослині і обумовлюють її ріст і розвиток. Накопичення хлорофілів у всіх досліджуваних сортів

характеризується одним підйомом, який припадає на кінець цвітіння, початок росту ягід. Після досягнення максимуму спостерігається зниження вмісту хлорофілу.

Найбільша кількість хлорофілу *a* спостерігається у сортів Трамінер рожевий, Рислінг італійський (0,51% та 0,45%). Найменша кількість хлорофілу *a* спостерігається у сортів Леанка і Шасла біла (0,43% та 0,41%).

Співвідношення хлорофілу *a* до хлорофілу *b* становить 3 і більше. Лише на деяких етапах вегетації ця величина становить 2,06 — 2,28 і досягає максимуму у фазах цвітіння і росту ягід.

Цукристість і кислотність залежать від біологічних особливостей сорту, від фази зрілості ягід. Найвища цукристість у сорту Трамінер рожевий - 22,5 %. Кислотність утримується майже на однаковому рівні.

Проведені дослідження та аналіз літературних даних свідчать про необхідність вивчення нових сортів винограду, що відповідають вимогам інтенсивних технологій вирощування, стійких до дії негативних факторів зовнішнього середовища та різних захворювань.

Перевагу треба надавати сортам більш раннього і середнього періоду дозрівання з більшою врожайністю і вмістом цукру.